

Na rôrotë

*Sl. Eugeniusz Pryczkowski
muz. Waclaw Kirkowski*

Nad renã w nocë jidã naprocm
Kòscółka we wsë.
Przë sniegù skrzëpie w rodzynny grëpie
Trzimiã sã kòl se.

Z tëch górów przitczich żòlã sã widczy
W lãpùszkach dzecy,
Zrobionëch w szëkù dëcht pòdług zwëkù
W domôcy chëczy.

Knôpi i natczy jidã kòl matczy
na rôrotë wczas
Mòdlë zanaszac, szczescé wëpraszac,
Na Mesjôsza żdac.

Bò pòmión jidze, że w wiòldzi biédze
Mò sã ùrodzëc
Nòwiksi Pón dlò Niegò trón
W sercu je wòrt miec.

Na roraty

Nad rankiem w nocy idã naprzeciw
Kòściółka we wsi.
Przy skrzypie śniegu w rodzinnym gronie
Trzymają się blisko siebie.

Z tych gór stromych tlą się światełka
W lampionach dziecięcych,
Zrobionych ładnie dokładnie według zwyczaj
W domowych pieleszach.

Chłopczy i nastolatki idã koło matki
na roraty wcześnie
Modły nieść, szczęście wypraszać,
Na Mesjasza czekać.

Bo echo niesie, że w wielkim ubóstwie
Ma się urodzić
Największy Pan dla Niego tron
W sercu warto mieć.

Tłumaczenie z j. kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski